

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 608/2013**z dnia 12 czerwca 2013 r.****w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1383/2003**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rezolucji z dnia 25 września 2008 r. w sprawie europejskiego globalnego planu dotyczącego walki z podrabianiem i piractwem Rada zwróciła się o dokonanie przeglądu rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa ⁽²⁾.
- (2) Obrót towarami naruszającymi prawa własności intelektualnej wyrządza znaczną szkodę uprawnionym, użytkownikom lub grupom producentów, oraz przestrzegającym prawa wytwórcom i handlowcom. Taki obrót może również wprowadzać w błąd konsumentów, a w niektórych przypadkach mógłby zagrażać ich zdrowiu i bezpieczeństwu. Należy w największym możliwym zakresie zapobiec wprowadzaniu takich towarów na rynek Unii oraz przyjąć środki umożliwiające rozwiązanie kwestii nielegalnego obrotu, nie ograniczając przy tym wolności handlu prowadzonego zgodnie z prawem.
- (3) Przegląd rozporządzenia (WE) nr 1383/2003 wykazał, że – w świetle zmian gospodarczych, handlowych i prawnych – należy dokonać pewnych ulepszeń ram prawnych w celu wzmocnienia egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne oraz zapewnienia odpowiedniej pewności prawa.
- (4) Organy celne powinny być uprawnione do egzekwowania praw własności intelektualnej w odniesieniu do towarów, które – zgodnie z unijnym ustawodawstwem celnym – podlegają dozorowi celnemu lub kontroli celnej, oraz do przeprowadzania odpowiednich kontroli takich towarów w celu zapobieżenia działaniom sprzecznym z przepisami dotyczącymi praw własności intelektualnej. Egzekwowanie praw własności intelektualnej na granicach – niezależnie od tego, gdzie znajdują się lub powinny się znajdować towary – w ramach dozoru celnego lub kontroli celnej jest skutecznym sposobem zapewnienia szybkiej i efektywnej ochrony prawnej uprawnionemu, a także użytkownikom i grupom producentów. W przypadku gdy zwolnienie towarów jest zawieszane lub towary są zatrzymane na granicy przez organy celne, powinna być wymagana tylko jedna procedura prawna, natomiast zastosowanie takich samych środków egzekucyjnych w przypadku towarów ujawnionych na rynku, które zostały już rozdzielone i dostarczone sprzedawcom detalicznym, powinno wymagać przeprowadzenia szeregu odrębnych procedur. Należy przewidzieć wyjątek dla towarów dopuszczonych do swobodnego obrotu ze względu na ich końcowe przeznaczenie, ponieważ pozostają one pod dozorem celnym, mimo że zostały dopuszczone do swobodnego obrotu. Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do towarów przewożonych w bagażu osobistym pasażerów, pod warunkiem że towary te są przeznaczone do ich własnego użytku i brak jest przesłanek wskazujących na obrót handlowy.
- (5) Rozporządzenie (WE) nr 1383/2003 nie obejmuje niektórych praw własności intelektualnej, a niektóre naruszenia są wyłączone z jego zakresu stosowania. W celu wzmocnienia egzekwowania praw własności intelektualnej należy rozszerzyć działania organów celnych na inne rodzaje naruszeń, które nie wchodzą w zakres stosowania rozporządzenia (WE) nr 1383/2003. W związku z tym zakres stosowania niniejszego rozporządzenia powinien obejmować – obok praw już objętych rozporządzeniem (WE) nr 1383/2003 – również nazwy handlowe w zakresie, w jakim są one chronione na mocy prawa krajowego jako wyłączne prawa własności intelektualnej, topografie układów scalonych oraz wzory użytkowe i urządzenia zaprojektowane, wyprodukowane lub przystosowane głównie w celu umożliwienia bądź ułatwienia obchodzenia środków technicznych.
- (6) Naruszenia wynikające z tzw. nielegalnego handlu równoległego i „przekroczeń” są wyłączone z zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1383/2003. Towary będące przedmiotem nielegalnego handlu równoległego, czyli towary, które wyprodukowano za zgodą uprawnionego, ale które wprowadzono po raz pierwszy do obrotu w Europejskim Obszarze Gospodarczym bez zgody tego

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lipca 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 16 maja 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 czerwca 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 2.8.2003, s. 7.

- uprawnionego, oraz towary będące przedmiotem „przekroczeń”, czyli towary wyprodukowane przez odpowiednio upoważnioną przez uprawnionego osobę w ilości przekraczającej ilość uzgodnioną przez taką osobę i uprawnionego, są produkowane jako towary oryginalne i w związku z tym nie jest stosowne, by organy celne skupiały swe działania na towarach tego typu. W związku z powyższym nielegalny handel równoległy i „przekroczenia” należy również wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (7) Państwa członkowskie powinny, we współpracy z Komisją, organizować odpowiednie szkolenia dla funkcjonariuszy celnych, aby zapewnić poprawne wykonywanie niniejszego rozporządzenia.
- (8) Gdy niniejsze rozporządzenie zostanie w pełni wykonane, przyczyni się również do rozwoju rynku wewnętrznego, który zapewnia skuteczniejszą ochronę uprawnionym, stymuluje kreatywność i innowacje oraz dostarcza konsumentom produktów pewnych i o wysokiej jakości, co z kolei powinno wzmocnić transgraniczne transakcje pomiędzy konsumentami, przedsiębiorstwami i handlowcami.
- (9) Państwa członkowskie borykają się z problemem coraz bardziej ograniczonych zasobów w dziedzinie cel. W związku z tym należy wspierać propagowanie technologii i strategii zarządzania ryzykiem, aby maksymalizować wykorzystanie zasobów, którymi dysponują organy celne.
- (10) Niniejsze rozporządzenie zawiera jedynie przepisy proceduralne dla organów celnych. W związku z tym niniejsze rozporządzenie nie wprowadza żadnych kryteriów służących do stwierdzenia, czy doszło do naruszenia prawa własności intelektualnej.
- (11) Zgodnie z deklaracją w sprawie porozumienia TRIPS i zdrowia publicznego, przyjętą przez konferencję ministerialną WTO w Ad-Dausze w dniu 14 listopada 2001 r., porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (porozumienie TRIPS) może i powinno być interpretowane i wdrażane w taki sposób, aby wspierać prawa członków WTO do ochrony zdrowia publicznego, a w szczególności ułatwiać powszechny dostęp do leków. W związku z powyższym, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii i z polityką współpracy na rzecz rozwoju, w odniesieniu do leków, których przewóz przez obszar celny Unii – niezależnie od tego, czy obejmuje przeładunek, składowanie, otwarcie luków ładunkowych, czy też zmiany rodzaju lub środka transportu – stanowi jedynie część łącznej trasy rozpoczynającej się i kończącej poza obszarem Unii, organy celne, oceniając ryzyko wystąpienia naruszenia praw własności intelektualnej, powinny rozważyć, czy istnieje jakiegokolwiek istotne prawdopodobieństwo zmiany przeznaczenia takich leków i skierowania ich na rynek Unii.
- (12) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na przepisy dotyczące właściwości sądów, w szczególności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾.
- (13) Osoby, użytkownicy, organizacje lub grupy producentów, które mogą wszcząć w swoim własnym imieniu postępowanie prawne dotyczące potencjalnego naruszenia prawa własności intelektualnej, powinny mieć prawo do złożenia wniosku.
- (14) W celu zapewnienia egzekwowania praw własności intelektualnej w całej Unii należy umożliwić osobom lub podmiotom dążącym do egzekwowania praw obejmujących całą Unię złożenie wniosku do organów celnych jednego państwa członkowskiego. Tacy wnioskodawcy powinni mieć możliwość zwrócenia się o wydanie przez te organy decyzji o podjęciu działań w celu egzekwowania praw własności intelektualnej zarówno w ich własnym państwie członkowskim, jak i w każdym innym państwie członkowskim.
- (15) W celu zapewnienia szybkiego egzekwowania praw własności intelektualnej, w przypadku gdy organy celne mają podejrzenie, że towary znajdujące się pod ich dozorem naruszają prawa własności intelektualnej, należy przewidzieć możliwość zawieszenia zwolnienia towarów lub ich zatrzymania przez organy celne, z ich własnej inicjatywy lub na wniosek, tak aby osoby lub podmioty uprawnione do złożenia wniosku mogły wszcząć postępowanie w celu ustalenia, czy prawo własności intelektualnej zostało naruszone.
- (16) W rozporządzeniu (WE) nr 1383/2003 dopuszczono stosowanie przez państwa członkowskie procedury umożliwiającej zniszczenie pewnych towarów bez jakiegokolwiek obowiązku wszczynania postępowania w celu ustalenia, czy prawo własności intelektualnej zostało naruszone. Jak stwierdzono w rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wpływu podrabiania towarów na handel międzynarodowy ⁽²⁾, procedura taka odnosi duży sukces w państwach członkowskich, w których jest dostępna. Procedura ta powinna być zatem obowiązkowa w odniesieniu do wszystkich

⁽¹⁾ Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 45 E z 23.2.2010, s. 47.

- naruszeń praw własności intelektualnej i należy ją stosować w sytuacjach, gdy zgłaszający lub posiadacz towarów zgadzają się na ich zniszczenie. Ponadto procedura ta powinna umożliwiać organom celnym uznanie, że zgłaszający lub posiadacz towarów zgodzili się na zniszczenie towarów, jeśli nie sprzeciwili się temu wyraźnie w określonym terminie.
- (17) W celu ograniczenia do minimum obciążeń i kosztów administracyjnych należy wprowadzić szczególną procedurę w odniesieniu do małych przesyłek towarów podrabionych i pirackich, która powinna pozwolić na niszczenie takich towarów bez wyraźnej zgody wnioskodawcy w każdym przypadku. By jednak można było zastosować tę procedurę, wnioskodawca powinien być zobowiązany do zamieszczenia we wniosku ogólnego żądania. Ponadto organy celne powinny mieć możliwość domagania się od wnioskodawcy pokrycia kosztów związanych z zastosowaniem tej procedury.
- (18) W celu zapewnienia większej pewności prawa należy zmienić ramy czasowe zawieszania zwolnienia lub zatrzymywania towarów podejrzanych o naruszenie prawa własności intelektualnej oraz warunki przekazywania przez organy celne informacji o zatrzymanych towarach zainteresowanym osobom i podmiotom, przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1383/2003.
- (19) Biorąc pod uwagę tymczasowy i zapobiegawczy charakter środków przyjmowanych przez organy celne w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia oraz sprzeczne interesy stron, których środki te dotyczą, należy dostosować niektóre aspekty procedur, aby zapewnić sprawne stosowanie niniejszego rozporządzenia, przy jednoczesnym poszanowaniu praw zainteresowanych stron. Dlatego też – w odniesieniu do różnych powiadomień przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu – organy celne powinny powiadamiać odpowiednią osobę, na podstawie dokumentów dotyczących odprawy celnej lub na podstawie sytuacji, w jakiej znajdują się towary. Ponadto, ponieważ procedura dotycząca niszczenia towarów przewiduje, że zarówno zgłaszający lub posiadacz towarów, jak i posiadacz decyzji powinni równoległe zgłosić swój ewentualny sprzeciw wobec zniszczenia, należy zapewnić, aby posiadacz decyzji miał możliwość zareagowania na ewentualny sprzeciw wobec zniszczenia wniesiony przez zgłaszającego lub posiadacza towarów. Należy zatem zapewnić powiadamianie zgłaszającego lub posiadacza towarów o zawieszeniu zwolnienia towarów lub o ich zatrzymaniu przed dniem powiadomienia posiadacza decyzji lub w tym samym dniu.
- (20) Zachęca się organy celne i Komisję do współpracy z europejskim obserwatorium do spraw naruszeń praw własności intelektualnej w ramach ich odnośnych kompetencji.
- (21) Z myślą o wyeliminowaniu międzynarodowego handlu towarami naruszającymi prawa własności intelektualnej porozumienie TRIPS stanowi, że członkowie WTO mają propagować wymianę informacji między organami celnymi na temat takiego handlu. W związku z powyższym Komisja i organy celne państw członkowskich powinny mieć możliwość dzielenia się z właściwymi organami państw trzecich informacjami o podejrzewanych naruszeniach praw własności intelektualnej, w tym o towarach przewożonych przez terytorium Unii, pochodzących z terytorium tych państw trzecich lub dla nich przeznaczonych.
- (22) W interesie skuteczności należy stosować przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego ⁽¹⁾.
- (23) Odpowiedzialność organów celnych powinna być regulowana ustawodawstwem państw członkowskich, chociaż uwzględnienie przez organy celne wniosku nie powinno uprawniać posiadacza decyzji do odszkodowania w przypadku, gdy towary podejrzewane o naruszenie prawa własności intelektualnej nie zostały wykryte przez organy celne i zostały zwolnione lub gdy nie podjęto żadnych działań w celu ich zatrzymania.
- (24) Z uwagi na fakt, że organy celne podejmują działania na wniosek, należy przewidzieć, że posiadacz decyzji powinien zwracać wszelkie koszty poniesione przez organy celne w trakcie działań podjętych w celu egzekwowania jego praw własności intelektualnej. Niemniej jednak nie powinno to uniemożliwiać posiadaczowi decyzji ubiegania się o odszkodowanie od osoby winnej naruszenia lub od innych osób, które mogłyby zostać uznane za odpowiedzialne na mocy ustawodawstwa państwa członkowskiego, w którym towary zostały ujawnione. W stosownych przypadkach do takich osób można zaliczyć pośredników. Koszty i szkody ponoszone przez osoby inne niż organy celne w wyniku działań tych organów, w przypadku gdy zwolnienie towarów jest zawieszane lub towary są zatrzymane w związku z roszczeniem osoby trzeciej opartym na prawach własności intelektualnej, powinny być uregulowane szczegółowymi przepisami ustawodawczymi mającymi zastosowanie w każdym konkretnym przypadku.
- (25) Niniejsze rozporządzenie umożliwia organom celnym dopuszczenie przemieszczania, pod nadzorem celnym, towarów, które mają być zniszczone, pomiędzy różnymi miejscami na obszarze celnym Unii. Organy celne mogą

⁽¹⁾ Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1.

również postanowić o dopuszczeniu takich towarów do swobodnego obrotu w celu dalszego recyklingu lub likwidacji poza obiegiem handlowym, w tym do celów informacyjnych, szkoleniowych i edukacyjnych.

- (26) Egzekwowanie praw własności intelektualnej przez organy celne wiąże się z wymianą danych dotyczących decyzji w sprawie wniosków. Takie przetwarzanie danych obejmuje również dane osobowe i powinno ono przebiegać zgodnie z prawem Unii, jak określono w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾ i w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾.
- (27) Wymiana informacji dotyczących decyzji w sprawie wniosków oraz działań organów celnych powinna być dokonywana poprzez centralną elektroniczną bazę danych. Należy określić podmiot kontrolujący i zarządzający tą bazą danych oraz podmioty odpowiedzialne za zapewnianie bezpieczeństwa przetwarzania danych zawartych w tej bazie. Wprowadzanie jakiegokolwiek rodzaju ewentualnej interoperacyjności lub wymiany powinno przede wszystkim być zgodne z zasadą celowości, tzn. dane powinny być wykorzystywane w celu, dla którego ustanowiono bazę danych, i nie należy zezwalać na jakąkolwiek dalszą wymianę lub jakiegokolwiek połączenie w innym celu.
- (28) W celu zapewnienia możliwości dostosowania definicji małych przesyłek, jeśli okaże się ona niepraktyczna, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia skutecznego funkcjonowania procedury lub w razie konieczności zapobieżenia obchodzeniu tej procedury w odniesieniu do zawartości przesyłek, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmian elementów innych niż istotne definicji małych przesyłek, a mianowicie konkretnych ilości określonych w tej definicji. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (29) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania przepisów dotyczących określania elementów praktycznych ustaleń w zakresie wymiany danych z państwami trzecimi oraz przepisów dotyczących formularza

wniosku i formularza stosowanego przy zwracaniu się o przedłużenie okresu, w którym organy celne mają podjąć działanie, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do określania tych elementów praktycznych ustaleń i w odniesieniu do opracowywania standardowych formularzy. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽³⁾. Przy opracowywaniu standardowych formularzy, mimo że przedmiot przepisów niniejszego rozporządzenia, które należy wykonać, jest objęty zakresem wspólnej polityki handlowej, biorąc pod uwagę charakter i skutki tych aktów wykonawczych, do ich przyjmowania należy stosować procedurę doradczą, ponieważ wszystkie szczegółowe informacje na temat zawartości formularzy pochodzą bezpośrednio z tekstu niniejszego rozporządzenia. Zatem te akty wykonawcze ustanowią jedynie format oraz strukturę formularza i nie będą miały dalszych skutków dla wspólnej polityki handlowej Unii.

(30) Należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 1383/2003.

(31) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 zasięgnięto opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 12 października 2011 r.⁽⁴⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu określa się warunki i procedury dotyczące działań organów celnych, w przypadku gdy towary podejrzane o naruszenie prawa własności intelektualnej podlegają lub powinny podlegać dozorowi celnemu lub kontroli celnej na obszarze celnym Unii, zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym wspólnotowy kodeks celny⁽⁵⁾, szczególnie w odniesieniu do towarów:

- a) zgłoszonych do dopuszczenia do swobodnego obrotu, wywozu lub powrotnego wywozu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 363 z 13.12.2011, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

- b) wprowadzanych na obszar celny Unii lub opuszczających ten obszar;
- c) objętych procedurą zawieszającą, lub znajdujących się w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym.

2. W odniesieniu do towarów podlegających dozorowi celnemu lub kontroli celnej oraz bez uszczerbku dla art. 17 i 18, organy celne przeprowadzają stosowne kontrolne celne i podejmują proporcjonalne czynności pozwalające na ustalenie tożsamości przewidziane w art. 13 ust. 1 i art. 72 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, zgodnie z kryteriami analizy ryzyka w celu przeciwdziałania naruszeniom przepisów dotyczących własności intelektualnej mających zastosowanie na terytorium Unii i w celu współpracy z państwami trzecimi w egzekwowaniu praw własności intelektualnej.

3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do towarów, które zostały dopuszczone do swobodnego obrotu ze względu na ich przeznaczenie.

4. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do towarów o charakterze niehandlowym, znajdujących się w bagażu osobistym podróżnych.

5. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do towarów, które wyprodukowano za zgodą uprawnionego ani do towarów wyprodukowanych przez osobę odpowiednio upoważnioną przez uprawnionego do wyprodukowania pewnej ilości towarów, lecz w ilości przekraczającej ilość uzgodnioną przez tę osobę i uprawnionego.

6. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na krajowe ani unijne prawo własności intelektualnej, ani na prawo państw członkowskich dotyczące postępowań karnych.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia:

1) „prawa własności intelektualnej” oznaczają:

- a) znak towarowy;
- b) wzór;
- c) prawo autorskie lub jakiegokolwiek prawo pokrewne, zgodnie z prawem krajowym lub unijnym;
- d) oznaczenie geograficzne;
- e) patent, zgodnie z prawem krajowym lub unijnym;

f) dodatkowe świadectwo ochronne dla produktów leczniczych, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącym dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych ⁽¹⁾;

g) dodatkowe świadectwo ochronne dla środków ochrony roślin, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczącym stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin ⁽²⁾;

h) wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin ⁽³⁾;

i) prawo do ochrony odmian roślin, zgodnie z prawem krajowym;

j) topografię układu scalonego, zgodnie z prawem krajowym lub unijnym;

k) wzór użytkowy w zakresie, w jakim jest chroniony prawem krajowym lub unijnym jako prawo własności intelektualnej;

l) nazwę handlową w zakresie, w jakim jest chroniona prawem krajowym lub unijnym jako wyłączne prawo własności intelektualnej;

2) „znak towarowy” oznacza:

a) wspólnotowy znak towarowy, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽⁴⁾;

b) znak towarowy zarejestrowany w państwie członkowskim lub – w przypadku Belgii, Luksemburga lub Niderlandów – w Urzędzie Własności Intelektualnej Państw Beneluksu;

c) znak towarowy zarejestrowany na mocy porozumień międzynarodowych, który wywołuje skutki w państwie członkowskim lub w Unii;

3) „wzór” oznacza:

a) wzór wspólnotowy, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 198 z 8.8.1996, s. 30.

⁽³⁾ Dz.U. L 227 z 1.9.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 78 z 24.3.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 3 z 5.1.2002, s. 1.

- b) wzór zarejestrowany w państwie członkowskim lub – w przypadku Belgii, Luksemburga lub Niderlandów – w Urzędzie Własności Intelektualnej Państw Beneluksu;
- c) wzór zarejestrowany na mocy porozumień międzynarodowych, który wywołuje skutki w państwie członkowskim lub w Unii;
- 4) „oznaczenie geograficzne” oznacza:
- a) chronione oznaczenie geograficzne lub chronioną nazwę pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾;
- b) nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne wina, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽²⁾;
- c) nazwę geograficzną aromatyzowanych napojów winopochodnych, zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1601/91 z dnia 10 czerwca 1991 r. ustanawiającym ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji win aromatyzowanych, aromatyzowanych napojów winopochodnych i aromatyzowanych koktajli winopodobnych ⁽³⁾;
- d) oznaczenie geograficzne napojów spirytusowych, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych ⁽⁴⁾;
- e) oznaczenie geograficzne produktów innych niż te określone w lit. a)–d) w zakresie, w jakim zostało ono ustanowione prawem krajowym lub unijnym jako wyłączne prawo własności intelektualnej;
- f) oznaczenie geograficzne, zgodnie z umowami pomiędzy Unią a państwami trzecimi, wymienione jako takie w tych umowach;
- 5) „towary podrobione” oznaczają:
- a) towary będące przedmiotem działania naruszającego znak towarowy w państwie członkowskim, w którym zostały ujawnione i opatrzone bez zezwolenia znakiem, który jest identyczny ze znakiem towarowym ważnie zarejestrowanym w odniesieniu do towarów tego samego rodzaju lub którego istotnych cech nie można odróżnić od cech takiego znaku towarowego;
- b) towary będące przedmiotem działania naruszającego oznaczenie geograficzne w państwie członkowskim, w którym zostały ujawnione, i opatrzone bądź opisane nazwą lub terminem, które są chronione w odniesieniu do tego oznaczenia geograficznego;
- c) jakiegokolwiek opakowanie, etykieta, naklejka, broszura, instrukcja obsługi, dokument gwarancji lub inny podobny artykuł, nawet jeśli przedstawione odrębnie, które są przedmiotem działania naruszającego znak towarowy lub oznaczenie geograficzne, na których widnieje znak, nazwa bądź termin identyczne z ważnie zarejestrowanym znakiem towarowym lub chronionym oznaczeniem geograficznym, których istotnych cech nie można odróżnić od cech takiego znaku towarowego lub oznaczenia geograficznego i które można wykorzystać do tego samego rodzaju towarów jak te, dla których zarejestrowano znak towarowy lub oznaczenie geograficzne;
- 6) „towary pirackie” oznaczają towary będące przedmiotem działania naruszającego prawo autorskie lub prawo pokrewne lub wzór w państwie członkowskim, w którym zostały ujawnione, i które są kopią lub zawierają kopię wykonaną bez zgody posiadacza prawa autorskiego lub prawa pokrewnego lub wzoru, lub bez zgody osoby upoważnionej przez tego posiadacza w kraju produkcji;
- 7) „towary podejrzane o naruszenie prawa własności intelektualnej” oznaczają towary, w odniesieniu do których istnieją uzasadnione przesłanki, że w państwie członkowskim, w którym ujawniono te towary, są one *prima facie*:
- a) towarami będącymi przedmiotem działania naruszającego prawo własności intelektualnej w tym państwie członkowskim;
- b) urządzeniami, produktami lub częściami składowymi, zaprojektowanymi, wyprodukowanymi lub przystosowanymi głównie w celu umożliwienia lub ułatwienia obejścia technologii, urządzeń lub części składowych mających zapobiegać lub ograniczać, w normalnym trybie funkcjonowania, działania w odniesieniu do utworów niedopuszczonych przez posiadacza prawa autorskiego lub jakiegokolwiek prawa pokrewnemu prawu autorskiemu i które mają związek z działaniem naruszającymi te prawa w tym państwie członkowskim;
- c) jakąkolwiek formą lub matrycą specjalnie zaprojektowaną lub przystosowaną do wytwarzania towarów naruszających prawo własności intelektualnej, jeżeli taka forma lub matryca ma związek z działaniem naruszającym prawo własności intelektualnej w tym państwie członkowskim;

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 149 z 14.6.1991, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16.

- 8) „uprawniony” oznacza posiadacza prawa własności intelektualnej;
- 9) „wniosek” oznacza przedłożone właściwym służbom celnym żądanie podjęcia działań przez organy celne w odniesieniu do towarów podejrzewanych o naruszenie prawa własności intelektualnej;
- 10) „wniosek krajowy” oznacza wniosek, w którym występuje się do organów celnych państwa członkowskiego o podjęcie działań w tym państwie członkowskim;
- 11) „wniosek unijny” oznacza wniosek, który zostaje złożony w jednym państwie członkowskim, i w którym występuje się do organów celnych tego państwa członkowskiego oraz do organów celnych jednego lub większej liczby państw członkowskich o podjęcie działań w ich państwach członkowskich;
- 12) „wnioskodawca” oznacza osobę lub podmiot, w których imieniu złożono wniosek;
- 13) „posiadacz decyzji” oznacza posiadacza decyzji uwzględniającej wniosek;
- 14) „posiadacz towarów” oznacza osobę będącą właścicielem towarów podejrzewanych o naruszenie praw własności intelektualnej lub osobę, która posiada podobne prawo do dysponowania tymi towarami lub sprawuje nad nimi fizyczną kontrolę;
- 15) „zgłaszający” oznacza zgłaszającego zdefiniowanego w art. 4 pkt 18 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;
- 16) „zniszczenie” oznacza fizyczne zniszczenie, recykling lub likwidację towarów poza obiegiem handlowym w sposób wykluczający wyrządzenie szkody posiadaczowi decyzji;
- 17) „obszar celny Unii” oznacza obszar celny Wspólnoty zdefiniowany w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;
- 18) „zwolnienie towarów” oznacza zwolnienie towarów zdefiniowane w art. 4 pkt 20 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;
- 19) „mała przesyłka” oznacza przesyłkę pocztową lub kurierską;

a) która zawiera nie więcej niż trzy jednostki;

lub

b) której waga brutto wynosi poniżej dwóch kilogramów.

Na użytek lit. a) „jednostki” oznaczają towary sklasyfikowane w ramach nomenklatury scalonej zgodnie z załącznikiem I rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 czerwca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie wspólnej taryfy celnej ⁽¹⁾, jeśli nie są opakowane, lub opakowanie takich towarów przeznaczone do sprzedaży detalicznej ostatecznemu konsumentowi.

Na użytek niniejszej definicji odrębne towary przyporządkowane do tego samego kodu w nomenklaturze scalonej uznaje się za różne jednostki, a towary występujące w zestawach i zaklasyfikowane jako jeden kod nomenklatury scalonej uznaje się za jedną jednostkę;

20) „towary łatwo psujące się” oznaczają towary uznawane przez organy celne za psujące się w wyniku zatrzymania powyżej 20 dni od daty zawieszenia ich zwolnienia lub od daty ich zatrzymania;

21) „wyłączna licencja” oznacza licencję (zarówno ogólną, jak i ograniczoną) upoważniającą licencjobiorcę do wyłączenia wszystkich innych osób, w tym osoby przyznającej licencję, z korzystania z prawa własności intelektualnej w sposób, do którego upoważniono w licencji.

ROZDZIAŁ II

WNIOSKI

SEKCJA 1

Składanie wniosków

Artykuł 3

Uprawnienie do złożenia wniosku

Poniższe osoby lub podmioty, w zakresie, w jakim są uprawnione do wszczęcia postępowania, w celu ustalenia, czy zostało naruszone prawo własności intelektualnej, w państwie lub państwach członkowskich, w których wystąpiono do organów celnych o podjęcie działań, są uprawnione do złożenia:

1) wniosku krajowego lub unijnego:

a) uprawnieni;

b) organizacje zbiorowego zarządzania prawami własności intelektualnej, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej ⁽²⁾;

c) profesjonalne organizacje zrzeszające pełnomocników, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2004/48/WE;

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 45.

d) grupy w rozumieniu art. 3 pkt 2 oraz art. 49 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, grupy producentów w rozumieniu art. 118e rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 lub podobne grupy producentów przewidziane w prawie Unii regulującym oznaczenia geograficzne, reprezentujące producentów produktów posiadających oznaczenia geograficzne, lub przedstawiciele takich grup, w szczególności w rozporządzeniu (EWG) nr 1601/91 oraz rozporządzeniu (WE) nr 110/2008, oraz przedsiębiorcy uprawnieni do używania oznaczenia geograficznego, a także organy kontrolne lub organy właściwe w odniesieniu do takiego oznaczenia geograficznego;

2) wniosku krajowego:

a) osoby lub podmioty uprawnione do korzystania z praw własności intelektualnej, które zostały formalnie upoważnione przez uprawnionych do wszczęcia postępowania w celu ustalenia, czy zostało naruszone prawo własności intelektualnej;

b) grupy producentów przewidziane w ustawodawstwie państw członkowskich regulującym oznaczenia geograficzne, reprezentujące producentów produktów posiadających oznaczenia geograficzne, lub przedstawiciele takich grup oraz przedsiębiorcy uprawnieni do używania oznaczenia geograficznego, a także organy kontrolne lub organy właściwe w odniesieniu do takiego oznaczenia geograficznego;

3) wniosku unijnego: posiadacze wyłącznych licencji obejmujących całe terytoria dwóch lub większej liczby państw członkowskich, w przypadku gdy ci posiadacze licencji zostali formalnie upoważnieni w tych państwach członkowskich przez uprawnionego do wszczęcia postępowania w celu ustalenia, czy zostało naruszone prawo własności intelektualnej.

Artykuł 4

Prawa własności intelektualnej objęte wnioskami unijnymi

Wniosek unijny może zostać złożony jedynie w odniesieniu do praw własności intelektualnej opartych na prawie Unii wywołujących skutki w całej Unii.

Artykuł 5

Składanie wniosków

1. Każde państwo członkowskie wyznacza służby celne, które są właściwe do przyjmowania i rozpatrywania wniosków („właściwe służby celne”). Państwo członkowskie przekazuje odpowiednie informacje Komisji, a Komisja publikuje wykaz właściwych służb celnych wyznaczonych przez państwa członkowskie.

2. Wnioski są składane właściwym służbom celnym. Wnioski składa się na formularzu, o którym mowa w art. 6, podając wymagane w nim informacje.

3. W przypadku gdy wniosek zostaje złożony po powiadomieniu przez organy celne o zawieszeniu zwolnienia lub o zatrzymaniu towarów zgodnie z art. 18 ust. 3, musi on spełniać następujące wymogi:

a) składa się go właściwym służbom celnym w terminie czterech dni roboczych od powiadomienia o zawieszeniu zwolnienia lub o zatrzymaniu towarów;

b) jest to wniosek krajowy;

c) zawiera on informacje, o których mowa w art. 6 ust. 3. Wnioskodawca może jednak pominąć informacje, o których mowa w lit. g), h) lub i) tego ustępu.

4. Z wyjątkiem okoliczności, o których mowa w art. 3 pkt 3, możliwe jest złożenie tylko jednego wniosku krajowego i jednego wniosku unijnego na państwo członkowskie w odniesieniu do tego samego prawa własności intelektualnej chronionego w tym państwie członkowskim. Złożenie więcej niż jednego wniosku unijnego jest dozwolone w okolicznościach, o których mowa w art. 3 pkt 3.

5. W przypadku gdy uwzględniono wniosek unijny w odniesieniu do państwa członkowskiego, objętego już innym wnioskiem unijnym uwzględnionym dla tego samego wnioskodawcy i dotyczącego tego samego prawa własności intelektualnej, organy celne tego państwa członkowskiego podejmują działania na podstawie pierwszego uwzględnionego wniosku unijnego. Organ te informują właściwe służby celne państwa członkowskiego, w którym uwzględniono jakikolwiek kolejny wniosek unijny, które zmieniają bądź uchylają decyzję uwzględniającą ten kolejny wniosek unijny.

6. W przypadku gdy do celów przyjmowania i rozpatrywania wniosków dostępne są systemy komputerowe, wnioski wraz z załącznikami składa się za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych. Państwa członkowskie i Komisja tworzą, utrzymują i wykorzystują takie systemy zgodnie z wieloletnim planem strategicznym, o którym mowa w art. 8 ust. 2 decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 70/2008/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie eliminowania papierowej formy dokumentów w sektorach cel i handlu ⁽¹⁾.

Artykuł 6

Formularz wniosku

1. Komisja opracowuje formularz wniosku w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 23 z 26.1.2008, s. 21.

2. Formularz wniosku określa informacje, których należy udzielić podmiotowi danych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 i z krajowymi przepisami ustawowymi wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE.

3. Komisja zapewnia, aby w formularzu wymagane było w szczególności podanie przez wnioskodawcę następujących informacji:

- a) danych dotyczących wnioskodawcy;
- b) statusu wnioskodawcy w rozumieniu art. 3;
- c) dokumentów, które należy przedstawić właściwym służbom celnym na dowód, że wnioskodawca jest uprawniony do złożenia wniosku;
- d) w przypadku gdy wnioskodawca składa wniosek za pośrednictwem przedstawiciela – dane osoby reprezentującej go i dowody na umocowanie tej osoby do występowania w charakterze przedstawiciela, zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego, w którym składany jest wniosek;
- e) prawa lub praw własności intelektualnej, które mają być egzekwowane;
- f) w przypadku wniosku unijnego – państw członkowskich, w których zwrócono się o podjęcie działania przez organy celne;
- g) szczegółowych i technicznych danych dotyczących autentycznych towarów, w tym, w stosownych przypadkach, oznaczeń takich, jak kody kreskowe i ilustracje;
- h) informacji, które są niezbędne, aby organy celne mogły bez trudu rozpoznać odnośne towary;
- i) informacji mających znaczenie dla dokonywanej przez organy celne analizy i oceny ryzyka naruszenia odnośnego prawa lub praw własności intelektualnej – na przykład informacje o upoważnionych dystrybutorach;
- j) czy informacje podane zgodnie z lit. g), h) lub i) niniejszego ustępu należy oznaczyć jako zastrzeżone zgodnie z art. 31 ust. 5;
- k) informacji na temat każdego przedstawiciela wyznaczonego przez wnioskodawcę do zajmowania się kwestiami prawnymi i technicznymi;
- l) zobowiązania wnioskodawcy do powiadamiania właściwych służb celnych o wystąpieniu jakiegokolwiek z sytuacji określonych w art. 15;

m) zobowiązania wnioskodawcy do przekazywania i aktualizowania wszelkich informacji mających znaczenie dla dokonywanej przez organy celne analizy i oceny ryzyka naruszenia odnośnego prawa lub praw własności intelektualnej;

n) zobowiązania wnioskodawcy do przyjęcia odpowiedzialności na warunkach określonych w art. 28;

o) zobowiązania wnioskodawcy do poniesienia kosztów, o których mowa w art. 29, na warunkach określonych w tym artykule;

p) zgody wnioskodawcy na przetwarzanie podanych przez niego danych przez Komisję i państwa członkowskie;

q) czy wnioskodawca zwraca się o zastosowanie procedury, o której mowa w art. 26, i, w przypadku gdy zwracają się o to organy celne, zgadza się pokryć koszty związane ze zniszczeniem towarów przeprowadzonym w ramach tej procedury.

SEKCJA 2

Decyzje w sprawie wniosków

Artykuł 7

Rozpatrywanie niekompletnych wniosków

1. W przypadku gdy po otrzymaniu wniosku właściwe służby celne stwierdzą, że nie zawiera on wszystkich informacji, które są wymagane na mocy art. 6 ust. 3, zwracają się one do wnioskodawcy o dostarczenie brakujących informacji w terminie 10 dni roboczych od powiadomienia o żądaniu.

W takich przypadkach termin, o którym mowa w art. 9 ust. 1, zostaje zawieszony do czasu otrzymania odpowiednich informacji.

2. W przypadku gdy wnioskodawca nie dostarczy brakujących informacji w terminie, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy, właściwe służby celne odrzucają wniosek.

Artykuł 8

Oplaty

Wnioskodawca nie jest obciążany opłatą na pokrycie kosztów administracyjnych powstałych w związku z rozpatrywaniem wniosku.

Artykuł 9

Powiadomienie o decyzjach uwzględniających lub odrzucających wnioski

1. Właściwe służby celne powiadamiają wnioskodawcę o swojej decyzji uwzględniającej lub odrzucającej wniosek w terminie 30 dni roboczych od otrzymania wniosku. W przypadku odrzucenia wniosku właściwe służby celne przedstawiają powody swojej decyzji i podają informacje o procedurze odwoławczej.

2. Jeżeli wnioskodawca został powiadomiony o zawieszeniu zwolnienia lub o zatrzymaniu towarów przez organy celne przed złożeniem wniosku, właściwe służby celne powiadamiają wnioskodawcę o swojej decyzji uwzględniającej lub odrzucającej wniosek w terminie dwóch dni roboczych od otrzymania wniosku.

Artykuł 10

Decyzje w sprawie wniosków

1. Decyzja uwzględniająca wniosek krajowy oraz każda decyzja uchylająca lub zmieniająca taką decyzję stają się skuteczne w państwie członkowskim, w którym złożono wniosek krajowy, następnego dnia po dacie przyjęcia.

Decyzja o przedłużeniu okresu, w którym organy celne mają podjąć działanie, staje się skuteczna w państwie członkowskim, w którym złożono wniosek krajowy, następnego dnia po dacie upływu okresu, który ma zostać przedłużony.

2. Decyzja uwzględniająca wniosek unijny oraz każda decyzja uchylająca lub zmieniająca taką decyzję stają się skuteczne:

- a) w państwie członkowskim, w którym złożono wniosek – następnego dnia po dacie przyjęcia decyzji;
- b) we wszystkich innych państwach członkowskich, w których zwrócono się o podjęcie działania przez organy celne, następnego dnia po dacie, w której organy celne zostały powiadomione zgodnie z art. 14 ust. 2, pod warunkiem że posiadacz decyzji wywiązał się z obowiązków przewidzianych w art. 29 ust. 3 w odniesieniu do kosztów tłumaczenia.

Decyzja o przedłużeniu okresu, w którym organy celne mają podjąć działanie, staje się skuteczna w państwie członkowskim, w którym złożono wniosek unijny, oraz we wszystkich innych państwach członkowskich, w których zwrócono się o podjęcie działania przez organy celne, następnego dnia po dacie upływu okresu, który ma zostać przedłużony.

Artykuł 11

Okres, w którym organy celne mają podjąć działanie

1. Uwzględniając wniosek, właściwe służby celne określają okres, w którym organy celne mają podjąć działanie.

Okres ten rozpoczyna się w dniu, w którym decyzja uwzględniająca wniosek staje się skuteczna zgodnie z art. 10, i nie przekracza jednego roku, licząc od następnego dnia po dacie przyjęcia decyzji.

2. W przypadku gdy wniosek złożony po powiadomieniu przez organy celne o zawieszeniu zwolnienia lub o zatrzymaniu towarów zgodnie z art. 18 ust. 3 nie zawiera informacji,

o których mowa w art. 6 ust. 3 lit. g), h) lub i), jest on uwzględniany tylko w odniesieniu do zawieszenia zwolnienia lub zatrzymania tych towarów, chyba że informacje te zostaną dostarczone w ciągu 10 dni roboczych od powiadomienia o zawieszeniu zwolnienia lub o zatrzymaniu towarów.

3. W przypadku gdy prawo własności intelektualnej przestaje wywoływać skutki lub gdy wnioskodawca z innych przyczyn przestaje być uprawniony do złożenia wniosku, organy celne nie podejmują żadnego działania. Decyzja uwzględniająca wniosek zostaje, stosownie do przypadku, uchylona lub zmieniona przez właściwe służby celne, które ją wydały.

Artykuł 12

Przedłużenie okresu, w którym organy celne mają podjąć działanie

1. Po upływie okresu, w którym organy celne mają podjąć działanie, oraz z zastrzeżeniem wcześniejszej spłaty wszelkich długów wobec organów celnych, jakie ciążyą na mocy niniejszego rozporządzenia na posiadaczu decyzji, właściwe służby celne, które podjęły pierwotną decyzję, mogą przedłużyć ten okres na żądanie posiadacza decyzji.

2. W przypadku gdy właściwe służby celne otrzymują żądanie przedłużenia okresu, w którym organy celne mają podjąć działanie, później niż 30 dni roboczych przed upływem okresu, który ma być przedłużony, mogą rozpatrzyć to żądanie odmownie.

3. Właściwe służby celne powiadamiają posiadacza decyzji o swojej decyzji dotyczącej przedłużenia okresu w terminie 30 dni roboczych od otrzymania żądania, o którym mowa w ust. 1. Właściwe służby celne określają okres, w którym organy celne mają podjąć działanie.

4. Przedłużony okres, w którym organy celne mają podjąć działanie, rozpoczyna się następnego dnia po dacie upływu poprzedniego okresu i nie przekracza jednego roku.

5. W przypadku gdy prawo własności intelektualnej przestaje wywoływać skutki lub gdy wnioskodawca z innych przyczyn przestaje być uprawniony do złożenia wniosku, organy celne nie podejmują żadnego działania. Decyzja o przedłużeniu okresu zostaje, stosownie do przypadku, uchylona lub zmieniona przez właściwe służby celne, które ją wydały.

6. Posiadacz decyzji nie jest obciążany opłatą pokrywającą koszty administracyjne powstałe w związku z rozpatrywaniem żądania przedłużenia.

7. Komisja opracowuje w drodze aktów wykonawczych formularz żądania przedłużenia. Te akty wykonawcze przyjmują się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 34 ust. 2.

Artykuł 13

Zmiana decyzji w zakresie praw własności intelektualnej

Właściwe służby celne, które przyjęły decyzję uwzględniającą wniosek, mogą, na żądanie posiadacza tej decyzji, zmienić wykaz praw własności intelektualnej zawarty w tej decyzji.

W przypadku dodania nowego prawa własności intelektualnej żądanie zawiera informacje, o których mowa w art. 6 ust. 3 lit. c), e), g), h) oraz i).

W przypadku decyzji uwzględniającej wniosek unijny wszelkie zmiany polegające na dodaniu praw własności intelektualnej są ograniczone do praw własności intelektualnej objętych art. 4.

Artykuł 14

Obowiązki właściwych służb celnych dotyczące powiadomień

1. Właściwe służby celne, do których skierowano wniosek krajowy, przekazują urzędowi celnyemu swojego państwa członkowskiego następujące decyzje niezwłocznie po ich przyjęciu:

- a) decyzje uwzględniające wnioski;
- b) decyzje uchylające decyzje uwzględniające wnioski;
- c) decyzje zmieniające decyzje uwzględniające wnioski;
- d) decyzje o przedłużeniu okresu, w którym organy celne mają podjąć działanie.

2. Właściwe służby celne, do których skierowano wniosek unijny, przekazują właściwym służbom celnym państwa członkowskiego lub państw członkowskich wskazanych we wniosku unijnym następujące decyzje niezwłocznie po ich przyjęciu:

- a) decyzje uwzględniające wnioski;
- b) decyzje uchylające decyzje uwzględniające wnioski;
- c) decyzje zmieniające decyzje uwzględniające wnioski;
- d) decyzje o przedłużeniu okresu, w którym organy celne mają podjąć działanie.

Niezwłocznie po otrzymaniu tych decyzji właściwe służby celne państwa członkowskiego lub państw członkowskich wskazanych we wniosku unijnym przekazują je swoim urzędowi celnyemu.

3. Właściwe służby celne państwa członkowskiego lub państw członkowskich wskazanych we wniosku unijnym mogą zwrócić się do właściwych służb celnych, które przyjęły decyzję uwzględniającą wniosek, o dostarczenie dodatkowych informacji uznanych za konieczne do wykonania tej decyzji.

4. Właściwe służby celne przekazują urzędowi celnyemu w swoim państwie członkowskim decyzję zawieszającą działania organów celnych zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. b) i art. 16 ust. 2 niezwłocznie po jej przyjęciu.

Artykuł 15

Obowiązki posiadacza decyzji dotyczące powiadomień

Posiadacz decyzji niezwłocznie powiadamia właściwe służby celne, które uwzględniły wniosek, o następujących sytuacjach:

- a) prawo własności intelektualnej, którego dotyczył wniosek posiadacza decyzji, przestało wywoływać skutki;
- b) utrata przez wnioskodawcę z innych przyczyn statusu uprawnionego do złożenia wniosku;
- c) zmiany informacji, o których mowa w art. 6 ust. 3.

Artykuł 16

Niewywiązanie się z obowiązków przez posiadacza decyzji

1. W przypadku gdy posiadacz decyzji wykorzystuje informacje przekazane mu przez organy celne do celów innych niż określone w art. 21, właściwe służby celne państwa członkowskiego, w którym informacje przekazano lub wykorzystano niezgodnie z przeznaczeniem, mogą:

- a) uchylić wszelkie przyjęte przez te służby decyzje uwzględniające wniosek krajowy tego posiadacza decyzji i odmówić przedłużenia okresu, w którym organy celne mają podjąć działanie;
- b) zawiesić na swoim terytorium – w okresie, w którym organy celne mają podjąć działanie – wszelkie decyzje uwzględniające wniosek unijny tego posiadacza decyzji.

2. Właściwe służby celne mogą zadecydować o zawieszeniu działań organów celnych do chwili upływu okresu, w którym organy celne mają podjąć działanie, w przypadku gdy posiadacz decyzji:

- a) nie wywiązuje się z obowiązków dotyczących powiadomień określonych w art. 15;

- b) nie wywiązuje się z obowiązków dotyczących zwrotu próbek określonych w art. 19 ust. 3;
- c) nie wywiązuje się z obowiązków w odniesieniu do kosztów i tłumaczeń określonych w art. 29 ust. 1 i 3;
- d) nie wszczyna – bez ważnego powodu – postępowania zgodnie z art. 23 ust. 3 lub art. 26 ust. 9.

W przypadku wniosku unijnego decyzja o zawieszeniu działań organów celnych jest skuteczna tylko w państwie członkowskim, w którym została podjęta.

ROZDZIAŁ III

DZIAŁANIE ORGANÓW CELNYCH

SEKCJA 1

Zawieszenie zwolnienia lub zatrzymanie towarów podejrzanych o naruszenie prawa własności intelektualnej

Artykuł 17

Zawieszenie zwolnienia lub zatrzymanie towarów po uwzględnieniu wniosku

1. W przypadku gdy organy celne zidentyfikują towary podejrzane o naruszenie prawa własności intelektualnej objętego decyzją uwzględniającą wniosek, zawieszają zwolnienie towarów lub zatrzymują je.
2. Przed zawieszeniem zwolnienia lub zatrzymaniem towarów organy celne mogą poprosić posiadacza decyzji o przedstawienie wszelkich stosownych informacji w odniesieniu do tych towarów. Organy celne mogą również przekazać posiadaczowi decyzji informacje na temat faktycznej lub szacowanej ilości towarów, ich rzeczywistego lub domniemanego charakteru oraz, w stosownych przypadkach, ich ilustracje.
3. Organy celne powiadamiają zgłaszającego lub posiadacza towarów o zawieszeniu zwolnienia towarów lub o ich zatrzymaniu w ciągu jednego dnia roboczego od tego zawieszenia lub zatrzymania.

W przypadku gdy organy celne wybiorą powiadomienie posiadacza towarów, a za posiadaczy towarów uznaje się dwie lub większą liczbę osób, organy celne nie mają obowiązku powiadomienia więcej niż jednej spośród tych osób.

Organy celne powiadamiają posiadacza decyzji o zawieszeniu zwolnienia towarów lub o ich zatrzymaniu w tym samym dniu co zgłaszającego lub posiadacza towarów lub niezwłocznie po ich powiadomieniu.

Powiadomienie zawiera informacje o procedurze określonej w art. 23.

4. Organy celne przekazują posiadaczowi decyzji oraz zgłaszającemu lub posiadaczowi towarów informacje na temat faktycznej lub szacunkowej ilości oraz o rzeczywistym lub domniemanym charakterze towarów – w tym, w stosownych przypadkach, dostępne ilustracje tych towarów – których zwolnienie zawieszono lub które zatrzymano. Organy celne informują również posiadacza decyzji, na jego żądanie i gdy informacje te są dla nich dostępne, o nazwiskach i adresach odbiorcy, wysyłającego i zgłaszającego lub posiadacza towarów, o procedurze celnej i źródle, pochodzeniu i miejscu przeznaczenia towarów, których zwolnienie zawieszono lub które zatrzymano.

Artykuł 18

Zawieszenie zwolnienia lub zatrzymanie towarów przed uwzględnieniem wniosku

1. W przypadku gdy organy celne zidentyfikują towary podejrzane o naruszenie prawa własności intelektualnej, które nie są objęte decyzją uwzględniającą wniosek, mogą one, z wyjątkiem przypadków towarów łatwo psujących się, zawiesić zwolnienie towarów lub zatrzymać je.
2. Przed zawieszeniem zwolnienia lub zatrzymaniem towarów podejrzanych o naruszenie prawa własności intelektualnej organy celne mogą, nieujawniając przy tym innych informacji niż faktyczna lub szacowana ilość towarów, ich rzeczywisty lub domniemany charakter oraz, w stosownych przypadkach, zdjęcia tych towarów, zwrócić się do każdej osoby lub podmiotu potencjalnie uprawnionego do złożenia wniosku dotyczącego domniemanego naruszenia praw własności intelektualnej o dostarczenie im stosownych informacji.
3. Organy celne powiadamiają zgłaszającego lub posiadacza towarów o zawieszeniu zwolnienia towarów lub o ich zatrzymaniu w ciągu jednego dnia roboczego od tego zawieszenia lub zatrzymania.

W przypadku gdy organy celne wybiorą powiadomienie posiadacza towarów, a za posiadaczy towarów uznaje się dwie lub większą liczbę osób, organy celne nie mają obowiązku powiadomienia więcej niż jednej spośród tych osób.

Organy celne powiadamiają osoby lub podmioty uprawnione do złożenia wniosku dotyczącego domniemanego naruszenia praw własności intelektualnej o zawieszeniu zwolnienia towarów lub o ich zatrzymaniu w tym samym dniu co zgłaszającego lub posiadacza towarów lub niezwłocznie po ich powiadomieniu.

Organy celne mogą konsultować się z właściwymi organami publicznymi w celu identyfikacji osób lub podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku.

Powiadomienia zawierają informacje o procedurze określonej w art. 23.

4. Organy celne zwalniają towary lub kończą ich zatrzymanie niezwłocznie po dopełnieniu wszystkich formalności celnych w następujących przypadkach:

- a) gdy nie zidentyfikowały one jakiegokolwiek osoby lub podmiotu uprawnionych do złożenia wniosku dotyczącego domniemanego naruszenia praw własności intelektualnej w terminie jednego dnia roboczego od zawieszenia zwolnienia lub zatrzymania towarów;
- b) gdy nie otrzymały one wniosku zgodnie z art. 5 ust. 3 lub gdy odrzuciły taki wniosek.

5. W przypadku gdy wniosek został uwzględniony, organy celne informują posiadacza decyzji, na jego żądanie i gdy informacje te są dla nich dostępne, o nazwiskach i adresach odbiorcy, wysyłającego i zgłaszającego lub posiadacza towarów, o procedurze celnej, a także o źródle, pochodzeniu i miejscu przeznaczenia towarów, których zwolnienie zawieszono lub które zatrzymano.

Artykuł 19

Kontrola i pobieranie próbek towarów, których zwolnienie zostało zawieszono lub które zostały zatrzymane

1. Organy celne umożliwiają posiadaczowi decyzji oraz zgłaszającemu lub posiadaczowi towarów skontrolowanie towarów, których zwolnienie zostało zawieszono lub które zatrzymano.

2. Organy celne mogą pobrać próbki reprezentatywne dla towarów. Mogą one przekazać lub przesłać takie próbki posiadaczowi decyzji, na jego żądanie oraz wyłącznie do celów analizy oraz ułatwienia późniejszej procedury dotyczącej towarów podrobionych i pirackich. Wszelkie analizy tych próbek są przeprowadzane na wyłączną odpowiedzialność posiadacza decyzji.

3. Posiadacz decyzji zwraca próbki, o których mowa w ust. 2, organom celnym, chyba że nie pozwalają na to okoliczności, po zakończeniu analizy, najpóźniej przed zwolnieniem towarów lub zakończeniem ich zatrzymania.

Artykuł 20

Warunki przechowywania

Warunki przechowywania towarów podczas zawieszenia zwolnienia lub zatrzymania są określane przez organy celne.

Artykuł 21

Dozwolone wykorzystanie niektórych informacji przez posiadacza decyzji

W przypadku gdy posiadacz decyzji otrzymał informacje, o których mowa w art. 17 ust. 4, art. 18 ust. 5, art. 19 lub art. 26 ust. 8, może on ujawnić bądź wykorzystać te informacje wyłącznie do następujących celów:

- a) wszczęcie postępowania w celu ustalenia, czy naruszone zostało prawo własności intelektualnej, oraz w trakcie takiego postępowania;
- b) w związku z dochodzeniem karnym dotyczącym naruszenia prawa własności intelektualnej i prowadzonym przez organy publiczne w państwie członkowskim, w którym ujawniono towary;
- c) wszczęcie postępowania karnego i w trakcie takiego postępowania;
- d) dochodzenie odszkodowania od osoby winnej naruszenia lub innych osób;
- e) uzgodnienie ze zgłaszającym lub posiadaczem towarów, że towary mają być zniszczone zgodnie z art. 23 ust. 1;
- f) uzgodnienie ze zgłaszającym lub posiadaczem towarów kwoty gwarancji, o której mowa w art. 24 ust. 2 lit. a).

Artykuł 22

Wymiana informacji i danych między organami celnymi

1. Bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów dotyczących ochrony danych w Unii oraz aby przyczynić się do wyeliminowania handlu towarami naruszającymi prawa własności intelektualnej, Komisja i organy celne państw członkowskich mogą wymieniać się niektórymi dostępnymi im danymi i informacjami z odpowiednimi organami w państwach trzecich zgodnie z praktycznymi ustaleniami, o których mowa w ust. 3.

2. Dane i informacje, o których mowa w ust. 1, są wymieniane, aby szybko umożliwić skuteczne egzekwowanie w odniesieniu do wysyłek towarów naruszających prawo własności intelektualnej. Takie dane i informacje mogą dotyczyć zajęć, tendencji i ogólnych informacji o ryzyku, w tym o towarach przewożonych przez terytorium Unii, pochodzących z terytorium odnośnych państw trzecich lub przeznaczonych na terytorium tych państw trzecich. Te dane i informacje mogą dotyczyć, w stosownych przypadkach:

- a) charakteru i ilości towarów;
- b) podejrzenia naruszenia prawa własności intelektualnej;

- c) źródła, pochodzenia i miejsca przeznaczenia towarów;
- d) informacji o przemieszczaniu się środków transportu, w szczególności o:
- (i) nazwie statku lub numerze rejestracyjnym środka transportu;
 - (ii) numerach ewidencyjnych listu przewozowego lub innego dokumentu przewozowego;
 - (iii) liczbie kontenerów;
 - (iv) wadze ładunku;
 - (v) opisie lub kodzie towarów;
 - (vi) numerze rezerwacji;
 - (vii) numerze plomby;
 - (viii) miejscu pierwszego załadunku;
 - (ix) miejscu końcowego rozładunku;
 - (x) miejscach przeładunku;
 - (xi) przypuszczalnej dacie przybycia do miejsca końcowego rozładunku;
- e) informacji o przewozie kontenerów, zwłaszcza o:
- (i) numerze kontenera;
 - (ii) statusie załadowania kontenera;
 - (iii) dacie przewozu;
 - (iv) rodzaju przewozu (załadowany, rozładowany, przeładowany, przywóz, wywóz itp.);
 - (v) nazwie statku lub numerze rejestracyjnym środka transportu;
 - (vi) numerze transportu;
 - (vii) miejscu;
 - (viii) liście przewozowym lub innym dokumencie przewozowym.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające elementy niezbędnych ustaleń praktycznych dotyczących wymiany

danych i informacji, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 3.

SEKCJA 2

Niszczenie towarów, wszczęcie postępowania i wcześniejsze zwolnienie towarów

Artykuł 23

Niszczenie towarów i wszczęcie postępowania

1. Towary podejrzane o naruszenie prawa własności intelektualnej mogą zostać zniszczone pod kontrolą organów celnych bez konieczności ustalania, czy prawo własności intelektualnej zostało naruszone zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym ujawniono te towary, w przypadku gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) w ciągu 10 dni roboczych, a w przypadku towarów łatwo psujących się – w ciągu trzech dni roboczych od powiadomienia o zawieszeniu zwolnienia towarów lub o ich zatrzymaniu, posiadacz decyzji potwierdził organom celnym w formie pisemnej, że w jego przekonaniu naruszono prawo własności intelektualnej;
- b) w ciągu 10 dni roboczych, a w przypadku towarów łatwo psujących się – w ciągu trzech dni roboczych od powiadomienia o zawieszeniu zwolnienia towarów lub o ich zatrzymaniu, posiadacz decyzji potwierdził organom celnym w formie pisemnej swoją zgodę na zniszczenie towarów;
- c) w ciągu 10 dni roboczych, a w przypadku towarów łatwo psujących się – w ciągu trzech dni roboczych od powiadomienia o zawieszeniu zwolnienia towarów lub o ich zatrzymaniu, zgłaszający lub posiadacz towarów potwierdził organom celnym w formie pisemnej swoją zgodę na zniszczenie towarów. W przypadku gdy zgłaszający lub posiadacz towarów nie potwierdzili swojej zgody na zniszczenie towarów ani nie powiadomili organów celnych o swoim sprzeciwie w tych terminach, organy celne mogą uznać, że zgłaszający lub posiadacz towarów potwierdzili swoją zgodę na zniszczenie tych towarów.

Organy celne zezwalają na zwolnienie towarów lub kończą ich zatrzymanie niezwłocznie po zakończeniu wszystkich formalności celnych w przypadku, gdy w terminach, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), nie otrzymały ani pisemnego potwierdzenia od posiadacza decyzji, że w jego przekonaniu doszło do naruszenia prawa własności intelektualnej, ani jego zgody na zniszczenie, chyba że organy te zostały należycie poinformowane o wszczęciu postępowania w celu ustalenia, czy zostało naruszone prawo własności intelektualnej.

2. Zniszczenia towarów dokonuje się pod kontrolą organów celnych, na odpowiedzialność posiadacza decyzji, o ile nie przewidziano inaczej w prawie krajowym państwa członkowskiego, w którym towary są niszczone. Przed zniszczeniem towarów właściwe organy mogą pobrać próbki. Pobrane przed zniszczeniem próbki mogą być wykorzystane w celach edukacyjnych.

3. W przypadku gdy zgłaszający lub posiadacz towarów nie potwierdzili w formie pisemnej swojej zgody na zniszczenie towarów i w przypadku gdy nie uznano – zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy lit. c), w terminach w nim określonych – że zgłaszający lub posiadacz towarów potwierdzili swoją zgodę na zniszczenie, organy celne niezwłocznie informują o tym posiadacza decyzji. Posiadacz decyzji wszczyna w ciągu 10 dni roboczych, a w przypadku towarów łatwo psujących się – w ciągu trzech dni roboczych od powiadomienia o zawieszeniu zwolnienia towarów lub o ich zatrzymaniu, postępowanie w celu ustalenia, czy zostało naruszone prawo własności intelektualnej.

4. Z wyjątkiem przypadków dotyczących towarów łatwo psujących się, w stosownych przypadkach organy celne mogą przedłużyć okres, o którym mowa w ust. 3, maksymalnie o 10 dni roboczych – na należycie uzasadnione żądanie posiadacza decyzji.

5. Organy celne zezwalają na zwolnienie towarów lub kończą ich zatrzymanie niezwłocznie po zakończeniu wszystkich formalności celnych w przypadku, gdy w terminach, o których mowa w ust. 3 i 4, nie zostały należycie poinformowane – zgodnie z ust. 3 – o wszczęciu postępowania w celu ustalenia, czy zostało naruszone prawo własności intelektualnej.

Artykuł 24

Wcześniejsze zwolnienie towarów

1. W przypadku gdy organy celne zostały poinformowane o wszczęciu postępowania w celu ustalenia, czy zostały naruszone wzór, patent, wzór użytkowy, topografia układu scalonego lub prawo do ochrony odmian roślin, zgłaszający lub posiadacz towarów mogą zwrócić się do organów celnych o zwolnienie towarów lub zakończenie ich zatrzymania przed zakończeniem postępowania.

2. Organy celne zwalniają towary lub kończą ich zatrzymanie jedynie w przypadku, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) zgłaszający lub posiadacz towarów złożył gwarancję, której kwota jest wystarczająca dla zabezpieczenia interesów posiadacza decyzji;
- b) organ właściwy do celów ustalenia, czy prawo własności intelektualnej zostało naruszone, nie zezwolił na zastosowanie środków zabezpieczających;
- c) zakończono wszystkie formalności celne.

3. Złożenie gwarancji, o której mowa w ust. 2 lit. a), nie ma wpływu na inne środki ochrony prawnej dostępne posiadaczowi decyzji.

Artykuł 25

Towary do zniszczenia

1. Towary, które mają być zniszczone na mocy art. 23 lub 26, nie mogą być:

- a) dopuszczane do swobodnego obrotu, chyba że organy celne w porozumieniu z posiadaczem decyzji zadecydują, że jest to niezbędne w przypadku, gdy towary mają być poddane recyklingowi lub likwidacji poza obiegiem handlowym, w tym do celów informacyjnych, szkoleniowych i edukacyjnych. Organy celne określają warunki, na jakich towary mogą być dopuszczone do swobodnego obrotu;
- b) wywożone poza obszar celny Unii;
- c) wywożone;
- d) powrotnie wywożone;
- e) obejmowane procedurą zawieszającą;
- f) umieszczane w wolnym obszarze celnym lub w składzie wolnocłowym.

2. Organy celne mogą zezwolić na przemieszczanie towarów, o których mowa w ust. 1, pod dozorem celnym między różnymi miejscami na obszarze celnym Unii w celu ich zniszczenia pod kontrolą organów celnych.

Artykuł 26

Procedura w przypadku niszczenia towarów w małych przesyłkach

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do towarów, które spełniają wszystkie następujące warunki:

- a) w odniesieniu do tych towarów istnieje podejrzenie, że są towarami podrobionymi lub pirackimi;
- b) towary te nie są towarami łatwo psującymi się;
- c) towary te objęte są decyzją uwzględniającą wniosek;
- d) posiadacz decyzji zwrócił się o zastosowanie procedury określonej w niniejszym artykule;
- e) towary te przewożone są w małych przesyłkach.

2. W przypadku zastosowania procedury przewidzianej w niniejszym artykule nie mają zastosowania art. 17 ust. 3 i 4 oraz art. 19 ust. 2 i 3.

3. Organy celne powiadamiają zgłaszającego lub posiadacza towarów o zawieszeniu zwolnienia towarów lub o ich zatrzymaniu w ciągu jednego dnia roboczego od zawieszenia zwolnienia towarów lub ich zatrzymania. Powiadomienie o zawieszeniu zwolnienia towarów lub o ich zatrzymaniu zawiera następujące informacje:

- a) o tym, że organy celne zamierzają dokonać zniszczenia towarów;
- b) o prawach zgłaszającego lub posiadacza towarów przysługujących im na mocy ust. 4, 5 i 6.

4. Zgłaszającemu lub posiadaczowi towarów umożliwia się przedstawienie swojego stanowiska w terminie 10 dni roboczych od powiadomienia o zawieszeniu zwolnienia towarów lub o ich zatrzymaniu.

5. Odnośne towary mogą zostać zniszczone w przypadku, gdy w ciągu 10 dni roboczych od powiadomienia o zawieszeniu zwolnienia towarów lub o ich zatrzymaniu zgłaszający lub posiadacz towarów potwierdzili wobec organów celnych swoją zgodę na zniszczenie towarów.

6. W przypadku gdy zgłaszający lub posiadacz towarów nie potwierdzili swojej zgody na zniszczenie towarów ani nie powiadomili organów celnych o swoim sprzeciwie wobec takiego zniszczenia w terminie, o którym mowa w ust. 5, organy celne mogą uznać, że zgłaszający lub posiadacz towarów potwierdzili swoją zgodę na zniszczenie towarów.

7. Zniszczenia towarów dokonuje się pod kontrolą organów celnych. Organy celne informują posiadacza decyzji – na żądanie i w stosownych przypadkach – o faktycznej lub szacowanej ilości zniszczonych towarów oraz ich charakterze.

8. W przypadku gdy zgłaszający lub posiadacz towarów nie potwierdzili swojej zgody na zniszczenie towarów i w przypadku gdy nie uznano, zgodnie z ust. 6, że zgłaszający lub posiadacz towarów potwierdzili taką zgodę, organy celne niezwłocznie powiadamiają posiadacza decyzji o tym fakcie oraz o ilości i charakterze towarów, w tym, w stosownych przypadkach, przekazują ilustracje tych towarów. Organy celne informują również posiadacza decyzji, na jego żądanie i gdy informacje te są dla nich dostępne, o nazwiskach i adresach odbiorcy, wysyłającego oraz zgłaszającego lub posiadacza towarów, o procedurze celnej, a także o źródle, pochodzeniu i miejscu przeznaczenia towarów, których zwolnienie zawieszono lub które zatrzymano.

9. Organy celne zwalniają towary lub kończą ich zatrzymanie niezwłocznie po dopełnieniu wszystkich formalności celnych w przypadku, gdy nie zostały poinformowane przez posiadacza decyzji, w terminie 10 dni roboczych od powiadomienia, o którym mowa w ust. 8, o wszczęciu postępowania w celu ustalenia, czy prawo własności intelektualnej zostało naruszone.

10. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 35, w odniesieniu do zmiany ilości w definicji małych przesyłek, jeżeli definicja okaże się niepraktyczna, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia skutecznego funkcjonowania procedury określonej w niniejszym artykule, lub w razie konieczności zapobieżenia obchodzeniu tej procedury w odniesieniu do zawartości przesyłek.

ROZDZIAŁ IV

ODPOWIEDZIALNOŚĆ, KOSZTY I SANKCJE

Artykuł 27

Odpowiedzialność organów celnych

Bez uszczerbku dla prawa krajowego, decyzja uwzględniająca wnioski nie uprawnia jej posiadacza do odszkodowania w przypadku, gdy towary podejrzane o naruszenie prawa własności intelektualnej nie zostały wykryte przez urząd celny i zostały zwolnione lub gdy nie podjęto działań w celu ich zatrzymania.

Artykuł 28

Odpowiedzialność posiadacza decyzji

W przypadku gdy procedura wszczęta zgodnie z niniejszym rozporządzeniem zostaje przerwana z powodu działania lub zaniechania posiadacza decyzji, w przypadku gdy próbki pobrane zgodnie z art. 19 ust. 2 nie zostały zwrócone lub zostały uszkodzone w stopniu uniemożliwiającym wykorzystanie z powodu działania lub zaniechania posiadacza decyzji, lub w przypadku późniejszego uznania, że dane towary nie naruszają prawa własności intelektualnej, posiadacz decyzji ponosi odpowiedzialność wobec każdego posiadacza towarów lub zgłaszającego, który poniósł w związku z tym szkodę, zgodnie z mającym zastosowanie ustawodawstwem szczegółowym.

Artykuł 29

Koszty

1. W przypadku gdy zwrócić się o to organy celne, posiadacz decyzji zwraca koszty poniesione przez organy celne lub inne strony działające w imieniu organów celnych od chwili zatrzymania lub zawieszenia zwolnienia towarów, w tym koszty przechowywania i obsługi towarów, zgodnie z art. 17 ust. 1, art. 18 ust. 1 i art. 19 ust. 2 i 3, oraz w przypadku przeprowadzenia działań naprawczych, takich jak zniszczenie towarów zgodnie z art. 23 i 26.

Posiadacz decyzji, którego powiadomiono o zawieszeniu zwolnienia towarów lub ich zatrzymaniu, otrzymuje informacje od organów celnych, na żądanie, na temat miejsca i sposobu przechowywania towarów oraz szacunkowych kosztów przechowywania, o których mowa w niniejszym ustępie. Informacja o szacunkowych kosztach może być wyrażona w odniesieniu do czasu, produktów, ilości, wagi lub usługi w zależności od okoliczności przechowywania i charakteru towarów.

2. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przysługującego posiadaczowi decyzji prawa do ubiegania się o odszkodowanie od osoby winnej naruszenia lub od innych osób zgodnie z mającym zastosowanie ustawodawstwem.

3. Posiadacz decyzji uwzględniającej wniosek unijny dostarcza, na swój koszt, wszelkie tłumaczenia wymagane przez właściwe służby celne lub organy celne, które mają podjąć działanie w sprawie towarów podejrzanych o naruszenie prawa własności intelektualnej.

Artykuł 30

Sankcje

Państwa członkowskie zapewniają wywiązywanie się przez posiadacza decyzji z obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu, w tym, w stosownych przypadkach, poprzez ustanowienie przepisów ustanawiających sankcje. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o tych przepisach i o wszelkich późniejszych zmianach mających wpływ na te przepisy.

ROZDZIAŁ V

WYMIANA INFORMACJI

Artykuł 31

Wymiana danych o decyzjach w sprawie wniosków i o zatrzymaniach między państwami członkowskimi a Komisją

1. Właściwe służby celne powiadamiają niezwłocznie Komisję o:

- a) decyzjach uwzględniających wnioski, załączając wniosek i załączniki do niego;
- b) decyzjach o przedłużeniu okresu, w którym organy celne mają podjąć działanie, lub decyzjach uchylających lub zmieniających decyzję uwzględniającą wniosek;

c) zawieszeniu decyzji uwzględniającej wniosek.

2. Bez uszczerbku dla art. 24 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 515/97, w przypadku zawieszenia zwolnienia towarów lub zatrzymania towarów organy celne przekazują Komisji wszystkie istotne informacje – z wyjątkiem danych osobowych – w tym informacje na temat ilości i rodzaju towarów, wartości, praw własności intelektualnej, procedur celnych, krajów pochodzenia, źródła i miejsca przeznaczenia oraz tras i środków transportu.

3. Przekazywanie informacji, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, oraz wszelkie wymiany danych dotyczących decyzji w sprawie wniosków, o których mowa w art. 14, między organami celnymi państw członkowskich odbywa się za pośrednictwem centralnej bazy danych Komisji. Informacje i dane są przechowywane w tej bazie danych.

4. W celu zapewnienia przetwarzania informacji, o których mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, centralna baza danych, o której mowa w ust. 3, zostaje ustanowiona w formie elektronicznej. Centralna baza danych zawiera informacje, w tym dane osobowe, o których mowa w art. 6 ust. 3, art. 14 i w niniejszym artykule.

5. Organy celne państw członkowskich i Komisja mają dostęp do informacji zawartych w centralnej bazie danych w zakresie odpowiednim do wykonywania swoich obowiązków prawnych w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia. Dostęp do informacji oznaczonych jako zastrzeżone zgodnie z art. 6 ust. 3 mają jedynie organy celne państw członkowskich, w których zwrócono się o podjęcie działania przez organy celne. Na uzasadnione żądanie Komisji, organy celne tych państw członkowskich mogą udostępnić Komisji te informacje, jeżeli jest to bezwzględnie konieczne do stosowania niniejszego rozporządzenia.

6. Organy celne wprowadzają do centralnej bazy danych informacje dotyczące wniosków złożonych właściwym służbom celnym. Organy celne, które wprowadziły informacje do centralnej bazy danych, w razie potrzeby zmieniają, uzupełniają, poprawiają bądź usuwają takie informacje. Każdy organ celny, który wprowadził informacje do centralnej bazy danych, jest odpowiedzialny za dokładność, adekwatność i użyteczność tych informacji.

7. Komisja ustanawia i utrzymuje odpowiednie rozwiązania techniczne i organizacyjne do celów niezawodnego i bezpiecznego działania centralnej bazy danych. Organy celne każdego z państw członkowskich ustanawiają i utrzymują odpowiednie rozwiązania techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia poufności i bezpieczeństwa przetwarzania w odniesieniu do czynności przetwarzania wykonywanych przez ich organy celne i w odniesieniu do terminali centralnej bazy danych zlokalizowanych na terytorium tego państwa członkowskiego.

Artykuł 32

Ustanowienie centralnej bazy danych

Komisja ustanowi centralną bazę danych, o której mowa w art. 31. Ta baza danych zacznie funkcjonować najszybciej jak to możliwe i nie później niż z dniem 1 stycznia 2015 r.

Artykuł 33

Przepisy dotyczące ochrony danych

1. Przetwarzanie danych osobowych w centralnej bazie danych Komisji dokonywane jest zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 i pod nadzorem Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.
2. Przetwarzanie danych osobowych przez właściwe organy w państwach członkowskich dokonywane jest zgodnie z dyrektywą 95/46/WE i pod nadzorem niezależnego organu władzy publicznej państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 28 tej dyrektywy.
3. Dane osobowe gromadzi się i wykorzystuje wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia. Zgromadzone w ten sposób dane osobowe są dokładne i podlegają aktualizacji.
4. Każdy organ celny, który wprowadził dane osobowe do centralnej bazy danych, pełni rolę kontrolera w odniesieniu do przetwarzania takich danych.
5. Osoba, której dane dotyczą, ma prawo dostępu do takich danych osobowych, przetwarzanych w centralnej bazie danych oraz, w stosownych przypadkach, do poprawy, usunięcia lub zablokowania danych osobowych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 lub z prawem krajowym wdrażającym dyrektywę 95/46/WE.
6. Wszystkie żądania skorzystania z prawa dostępu, zmiany, usunięcia lub zablokowania są składane do organów celnych i przez nie przetwarzane. W przypadku gdy osoba, której dane dotyczą, złożyła do Komisji żądanie skorzystania z tego prawa, Komisja przekazuje takie żądanie do organów celnych, których to dotyczy.
7. Danych osobowych nie przetrzymuje się dłużej niż sześć miesięcy od daty uchylecia odnośnej decyzji uwzględniającej wniosek lub od daty upływu okresu, w którym organy celne miały podjąć działania.
8. W przypadku gdy posiadacz decyzji wszczął postępowanie zgodnie z art. 23 ust. 3 lub art. 26 ust. 9 oraz powiadomił organy celne o wszczęciu takiego postępowania, dane osobowe przetrzymuje się przez sześć miesięcy od ostatecznego ustalenia w ramach tego postępowania, czy prawo własności intelektualnej zostało naruszone.

ROZDZIAŁ VI

KOMITET, PRZEKAZYWANIE UPRAWNIEŃ I PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 34

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet Kodeksu Celnego ustanowiony na mocy art. 247a i 248a rozporządzenia (EWG) nr 2913/92. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 35

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 26 ust. 10, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 19 lipca 2013 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 26 ust. 10, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 26 ust. 10 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

*Artykuł 36***Wzajemna pomoc administracyjna**

Przepisy rozporządzenia (WE) nr 515/97 stosuje się odpowiednio do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 37***Sprawozdawczość**

Do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia. Do tego sprawozdania, w razie potrzeby, dołączone zostaną stosowne zalecenia.

Sprawozdanie to będzie dotyczyć wszelkich istotnych zdarzeń związanych z lekami przewożonymi przez obszar celny Unii, które mogłyby mieć miejsce w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia, w tym również oceny ewentualnego wpływu na zobowiązania Unii w zakresie dostępu do leków podjętych w ramach deklaracji w sprawie porozumienia TRIPS i zdrowia publicznego przyjętej przez konferencję ministerialną WTO w Ad-Dausze w dniu 14 listopada 2001 r., oraz środków podejmowanych w celu zaradzenia wszelkim sytuacjom mającym negatywne skutki w tym zakresie.

*Artykuł 38***Uchylenie**

Rozporządzenie (WE) nr 1383/2003 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 12 czerwca 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady

L. CREIGHTON
Przewodniczący

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku.

*Artykuł 39***Przepisy przejściowe**

Wnioski uwzględnione zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1383/2003 pozostają ważne przez okres wskazany w decyzji uwzględniającej wniosek, w którym to okresie organy celne mają podjąć działanie; okres ten nie jest przedłużany.

*Artykuł 40***Wejście w życie i stosowanie**

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r., z wyjątkiem:

- a) art. 6, art. 12 ust. 7 oraz art. 22 ust. 3, które stosuje się od dnia 19 lipca 2013 r.;
- b) art. 31 ust. 1 i ust. 3–7 oraz art. 33, które stosuje się od daty uruchomienia centralnej bazy danych, o której to dacie mowa w art. 32. Komisja podaje tę datę do publicznej wiadomości.

ZAŁĄCZNIK

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 1383/2003	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2
art. 3	art. 1
art. 4	art. 18
art. 5	art. 3–9
art. 6	art. 6 i 29
art. 7	art. 12
art. 8	art. 10, 11, 12, 14 i 15
art. 9	art. 17 i 19
art. 10	—
art. 11	art. 23
art. 12	art. 16 i 21
art. 13	art. 23
art. 14	art. 24
art. 15	art. 20
art. 16	art. 25
art. 17	—
art. 18	art. 30
art. 19	art. 27 i 28
art. 20	art. 6, 12, 22 i 26
art. 21	art. 34
art. 22	art. 31 i 36
art. 23	—
art. 24	art. 38
art. 25	art. 40